SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 15/2016-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 14. januára 2016 v senáte zloženom z predsedníčky Ľudmily Gajdošíkovej (sudkyňa spravodajkyňa) a zo sudcov Lajosa Mészárosa a Ladislava Orosza predbežne prerokoval sťažnosť [redacted], [redacted], [redacted], zastúpeného advokátom JUDr. Romanom Cibulkom, Advokátska kancelária, Hlavná 13, Trnava, vo veci namietaného porušenia jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. 13 C 59/2003 a takto

r o z h o d o l :

Konanie o sťažnosti [redacted] z a s t a v u j e .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 16. septembra 2015 doručená sťažnosť [redacted], [redacted] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Trnava (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 13 C 59/2003.

Zo sťažnosti vyplývalo, že sťažovateľ bol účastníkom konania vedeného okresným súdom pod sp. zn. 13 C 59/2003, ktorého predmetom je návrh na vydanie platobného rozkazu, ktoré začalo 18. júna 2003, pričom ani do dnešného dňa, t. j. ani po viac ako 12 rokoch, nebolo právoplatne skončené. V predmetnej veci sa sťažovateľ už raz obrátil na ústavný súd z dôvodu prieťahov v konaní okresného súdu, a to v roku 2008, keď ústavný súd svojím nálezom sp. zn. IV. ÚS 182/08 zo 16. decembra 2008 (ďalej len „nález“) vyslovil, že základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru porušené bolo, a okresnému súd prikázal, aby vo veci vedenej pod sp. zn. 13 C 59/2003 konal bez zbytočných prieťahov.

Sťažovateľ touto sťažnosťou namietal postup okresného súdu, ktorý nasledoval po právoplatnosti predmetného nálezu, tvrdiac, že týmto jeho postupom naďalej dochádza k porušovaniu jeho práv podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru. Odôvodňoval to tým, že okresný súd aj napriek už uvedenému nálezu naďalej vo veci koná so zbytočnými prieťahmi. V sťažnosti popísal úkony, ktoré okresný súd od právoplatnosti nálezu ústavného súdu vo veci vykonal, pričom uviedol, že pojednávania, ktoré odvtedy okresný súd vykonal, boli iba formálne a neviedli k efektívnemu dosiahnutiu účelu súdneho konania. Posledný rozsudok okresného súdu z 9. októbra 2013 bol rozhodnutím odvolacieho súdu zrušený 11. júna 2015 a vec bola vrátená súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Vzhľadom na uvedené sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd takto rozhodol:

„1. Základné právo sťažovateľa [redacted], [redacted] na prerokovanie jeho veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ako jeho právo na prerokovanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. 13 C 59/2008 (správne má byť sp. zn. 13 C 59/2003, pozn.) porušené bolo.

2. Okresnému súdu Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. 13 C 59/2008 (správne má byť sp. zn. 13 C 59/2003, pozn.) sa opakovane prikazuje konať bez zbytočných prieťahov.

3. Sťažovateľovi... sa priznáva finančné zadosťučinenie vo výške 3 000,- € (slovom tritisíc eur), ktoré je mu Okresný súd Trnava povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Okresný súd Trnava je povinný nahradiť sťažovateľovi trovy jeho právneho zastúpenia v celkovej výške 296,44 € na účet jeho právneho zástupcu [redacted], [redacted] *a to do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“*

Ústavnému súdu bolo 17. decembra 2015 doručené podanie právneho zástupcu sťažovateľa, ktorým ústavnému súdu oznámil, že *„jeho klient (sťažovateľ) sa nedožil právoplatného skončenia súdneho konania, ktoré je predmetom jeho sťažnosti a dňa* [redacted] *zomrel“*. Prílohou jeho podania je aj kópia úmrtného listu, ktorý vydal Matričný úrad – obec [redacted], z ktorého vyplýva, že [redacted], [redacted], rod. č. [redacted], zomrel [redacted].

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 31a zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ak tento zákon neustanovuje inak a povaha veci to nevylučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) alebo Trestného poriadku.

Podľa § 104 ods. 1 OSP ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví...

Podľa § 107 ods. 1 OSP ak účastník stratí spôsobilosť byť účastníkom konania skôr, ako sa konanie právoplatne skončilo, súd posúdi podľa povahy veci, či má konanie zastaviť alebo prerušiť alebo či môže v ňom pokračovať.

Zastavenie konania bude spravidla opodstatnené vždy, keď strata spôsobilosti byť účastníkom je spôsobená jeho smrťou, a konanie sa v dôsledku toho stane bezpredmetným.

Z povahy ochrany práv podľa čl. 127 ústavy vyplýva, že ide o práva osobnej povahy. Ústavný súd v tejto súvislosti už v rámci svojej rozhodovacej činnosti uviedol, že z charakteru konania o sťažnosti pred ústavným súdom podľa čl. 127 ods. 1 ústavy, predmetom ktorého je ochrana základných práv a slobôd, ktorých povaha je výsostne osobnej povahy, vyplýva, že ich ochrana je zásadne neprevoditeľná na iné osoby. V prípade konania o sťažnosti ide preto o také konanie, ktorého povaha po smrti sťažovateľa spravidla nedovoľuje, aby sa v ňom pokračovalo (m. m. IV. ÚS 185/2011).

Vzhľadom na už uvedené ústavný súd preto konanie o sťažnosti sťažovateľa z dôvodu jeho úmrtia zastavil podľa § 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 107 ods. 1 OSP.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 14. januára 2016